

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Dl. Tisza ministru pres. a declarat în una din ședințele din urmă ale casei deputaților, că agendele sesiunii de față nu se vor estinde mai departe decât la soluțiunea afacerilor pactului dualistic și la ale bugetului și dacă mai rămâne timp la desbaterea proiectului de lege penal polițian și la unele formalități de lipsă pentru punerea în lucrare a promulgății legii penale și alte măruntșuri cari privesc legea scutirii de competențe și timbru în afaceri de regularea posesiunii în Transilvania. Mai departe ar mai fi a se desbate rațiociniile finale din 1877. Alegerile, ne spune ministrul în aceeași ședință, se vor începe după secere.

Dela congresul din Berlin biroul telegrafic comunică scrieri puține și lipsite de un cuprins mai important. Din puținul ce comunică biroul telegrafic se vede că congresul se ocupă cu cestiunea Bulgariei.

Mai multe spun corespondenții particulari ai ziarelor din capitalele Europei, cu toate că și aceste trebuie cetite cu multă precauțiune, pentru că din firea secretului ce se păstrează asupra celor ce se petrec în congres, adevărata stare a lucrurilor cu mare greutate pôte pătrunde și până la diverșii corespondenți.

Coresp. special al ziarului „P. Ll.” spune că în 15 Iunie s'era s'ă regulat cestiunea Bulgariei între Bismarck, Beaconsfield, Andrassy și Șuvaloff în punctele de competență a cestiunii. Pe ziua următoare era așa dară cestiunea matură de a fi discutată în plenul congresului. Același corespondent comunică într'o telegramă despre ședința congresului, ca nici în cestiunea bulgară, nici în cea grecă — ambe au fost puse la ordinea zilei — congresul n'a putut ajunge la un rezultat. Nici în cestiuni cum este admiterea staturilor mici interesate nu se pot uni

membri congresului. Este probabil că staturile mici nu vor fi admise la congres, sau dacă se vor admite, numai ca martorii înaintea unui colegiu de judecători.

Representantul Muntenegrului, Petrovici, a primit scrieri despre lupte ce avură loc la Boiana. El le-a comunicat îndată lui Andrassy și lui Gorciacoff. Acesta se dăce că a atins forțe neplăcut pe membrii congresului.

Comunicarea delegatului muntenegrin pôte că este identică cu scirea împărțită de „Presse.” Într'acesta se dăce că Turcii au de gând să provôce o rescolă în ținutul ocupat de Muntenegreni înainte de sfârșitul congresului. O bandă turcescă au atacat anteposturile muntenegrene lângă Boiana, dară a fost bătută și o parte dintr'ensă prinsă.

Retrosesiunea Basarabiei încă este un obiect care face greutate mari congresului. Nu se scie încă care va fi atitudinea tuturor puterilor în cestiunea această. Se dăce că puterile nu o consideră de o cestiune de prima ordine. Într'o telegramă din București a lui „P. Ll.” se dăce că dacă congresul ar hotărî retrosesiunea Basarabiei principele Carol ar renunța la tron, pentru că să cruțe țera de alte incurcături (?). Principele, angajat forțe tare în cestiunea această, nu voiesce să oblige România la mutilarea proprie cu numele (subscrierea) seu.

Ziaristica engleză începe a discuta mai cu căldură cestiunea Basarabiei. „Globe” argumentează matematicesce că pentru România schimbul Basarabiei cu Dobrugia ar fi, afară de alte neajunsuri, pe timp mai îndelungat o pierdere de 3 milioane anuali. „Globe” mai adaugă, că Anglia are un interes forțe pipăit în cestiunea Basarabiei, pentru că are o mulțime de hârtii de preț române și ea nu voiesce să scadă prețul acestor hârtii.

Mai multă greutate va face congresului definirea sferelor de interese ale puterilor, cu deosebire a

Angliei, Austro-Ungariei și Rusiei. Din această cauză „Nat. Ztg.” din Berlin găsesce situațiunea politică posomorită. Ea dăce că dispozițiunea congresului este pacinică, dară cu numeri statornici nu pôte calcula nimenea, până când nu va vedé protocolul congresului terminat.

În special nu crede în probabilitatea unei înțelegeri între Rusia și Austro-Ungaria.

Banchetul dat de amicii literaturii poetului Vasile Alecsandri.

A s'era a avut loc banchetul, dat de amicii literaturii, în onôrea marului nostru poet Vasile Alecsandri, în sala teatrului național.

Banchetul era anunțat pentru orele 7 s'era.

Publicul invitat însă ocupa foisorul încă de pe la 6—6½. Natural, căci comitetul anunțase în program că banchetul se va deschide cu întonarea „Cântului Latinității” de cătră un chor de 300 inși, acompaniat de orchestra dlui Wiest.

Și cine ore putea lipsi la această producțiune? cine ore, din acel inteligent public, care umplea frumosul foisor, și mai târziu salonul larg al teatrului; cine ore, din acea suavă cunună de flori alese ale Bucureștilor, ce împodobia logile, de sus și până jos; cine, dăcem, nu era doritoriu, nu era setos se audă melodia divinelor accente ale lirei „Poetului dela Mircești”, ori — dacă egoismul național nu ne-ar face prea jeloși de d'ensul — ale lirei „Poetului Latinității”?

La orele 7 și câte-va minute sosi iubitul ôspe, Vasile Alecsandri. Comitetul, compus de dnii: Crețescu, președinte, Dr. Davila, prim comisar, Vasile Boerescu, V. A. Urechia, Esarcu, V. Constantinescu și Gr. Vulturescu, îl primî în corpore, jos, la scările ce conduc în foisor. Ajuns sus, poetul nostru fu obiectul celor mai sincere manifestări. Toți se grăbiau a strânge mâna aceluia care însuși a strâns atât

de mult legătura ce unesce gințile latine, prin sublimul resonet al lirei sale, duios suspin al coloniei romane dela Dunăre, și dulce ecou al surorilor sale dela Quadalquivir, dela Seina și dela Tibru.

Tot ce capitala avea mai inteligente, era părtaș la această frățescă întrunire.

Un marș triumfal anunță invitaților, că timpul mesei a sosit. Foișorul se puse în mișcare. Ôspele ôspeților, condus de venerabilul președinte și urmat de mulțime, coborî treptele și, intrând în sală bogat împodobită cu mari buchete de flori pământene și cu înalte plânți străine din țările „cu aer cald, cu ceriu senin”, luă locul de onôre în fruntea mesei, ce forma un gigante tridinte, având la drépta'i pe venerabilul președinte, pe ministrul instrucțiunii, pe dnii B. Boerescu, general Florescu și alții, iar la stânga'i pe ministrii de războiu și alte persoane distinse.

Pe masa, bogat încărcată, dinaintea poetului, se înălța simbolul poeziei, o uriașă liră de patiserie.

O întâișare măreță oferă și scena, sub povara aceluia chor impunător, menit a întona „Cântecul Latinului.”

Ôspeții așezați la locurile lor, un semnal se dete, și marele templu al limbei și al artei începî să resune de divinele accente ale bardului, atât de dulce interpretate de autorul operei „Ruy-Blas”.

Nu putem aduce destule laude escelentului chor, și orchestrei ce îl acompania, care a executat atât de perfect „Imnul Latinității,” și pe care întreg publicul l'a ascultat cu o religioasă atențiune, stând în picioare, și aclamând, la sfârșit, cu entusiasm, pe autorul seu, ôspele superior al serei, laureatul învingătoriu dela Montpelier, nemuritorul bard dela Mircești.

În tot timpul, cât se servi masa, muzica gardei întonă feliurite piese, întrămând veselia mesenilor.

Deodată un semnal se dete, și ôspeții ridicându-se în picioare, venera-

FOIȚA.

Libera comună regescă Reșinariu.

(Schită istorică compusă de Petru Broté.)
(Înceiere.)

În anul 1848 pre când tótă monarhia austriacă prin revoluțiuni interne era amerintată în esistența sa, locuitorii Reșinariului ca tot-deuna supuși credincioși ai Măiestății Sale cesaro-regesci, și a prea înaltei case domnitore, la provocarea supra-comandantului generale împărătesc austriac din Sibiu, baron Puchner, au format un escadron de călăreți cu vestmintele și caii sei proprii, primiră arme erariale, săbii, sulite, pistole în fine și carabine, iar după ce se esercitară milităresce sub comanda căpitanului dela cavaleria împărătescă austriacă contele Friedrich Alberti, fură împreună cu călăreții din Săliște conduși asupra revoluționarilor de atunci până la marginea: Transilvaniei cătră Bănat, și de

acolo în comitatul Zarandului până la Baia de Criș. De unde după ce armata rebelilor de acolo fugî în Ungaria, călăreții Reșinarieni se întorseră la casele sale în Reșinariu. La această expedițiune au participat cei mai de frunte Reșinarieni, atât capi de familie cât și juni împreună cu literatul paroch Sava Popoviciu Barcianu. Junii Reșinarieni Ioan Pinciu cancelist dela tabla regescă implinî locul de vice-căpitan, (după numirea de atunci vice-tribun), autorul acestei scrieri Petru Broté ca studinte la drepturi în anul al II-lea și Bucur Cioranu ca studinte din a 5-a clasă gimnasială ocupară locurile de ofițieri; Bucur Hódrea, Simion Bratu și alți fosti studenți în gimnasiu, locurile de decurioni.

Puțin timp după întorcerea acestor călăreți la Reșinariu, dând provocări mai înalte ascultare se formă a doua expedițiune de călăreți Reșinarieni cari tot sub comanda căpitanului și vice-căpitanului sus numiți, merseră până la Arad, și dederă ajutoriu militei împărătesci la depărtarea rebelilor din giurul fortăreței. Flamura sub

care călăreții Reșinarieni au făcut aceste excursiuni militare se află pusă spre păstrare ca suvenir posterității în biserica cea mare din Reșinariu.

Pre când călăreții Reșinarieni erau pe cale cătră marginile Transilvaniei spre Bănat, comuna Reșinariu implinînd provocarea dela sus numita auctoritate mai înaltă a țerei venită, formară altă expedițiune de lănceri pedestri, la care diregătoriu locală denumindu-le de căpitan pe locuitoriu de aci Petru Băncilă senior, iar de capelan campestru pe parochul Ioan Bratu, după ce se însoțiră cu cei-lalți legionari români din ținutul Sibiului fură conduși asupra rebelilor la Uióra. După aceea la bătăliile din apropierea Sibiului, la care și călăreții Reșinarieni au fost față.

Prefect al legiunei române din ținutul Sibiului era Ioan Broté prin cultură și avere unul dintre cei mai distinși proprietari din Reșinariu.

În tôte aceste excursiuni s'au fost promis gardei mobile naționale prin ordinațiune c. r. comande generale militare a țerei dto Sibiu 25 Octomvrie

1848 Nr. 1/L. a. la îndepărtare mai mare de patru zile subsistența ca și a militei regulate. Călăreții nostri însă au primit numai nutrețul la cai, iar cele-lalte de lipsă pentru susținerea vieții de multe ori și le-au cumpărat fiesce-care cu banii sei proprii. Lăncerii asemenea tot-deuna au mers de acasă cu straița plină și numai după ce se deșerta primiau nutrimentul cel neapărat de lipsă. Salarii sau plată nu li s'au dat, dar nici nu au pretins.

Serviții de acestea pentru împărțatul și casa domnitore făcute de Reșinarieni în anul 1848 și 1849 au făcut tot cu acel entusiasm și cei-lalți locuitori români din Transilvania; prin urmare ele în genere computeate se pot privi ca serviții loiale ale națiunei române. De aceea me mărginesc a înșira aici cum s'au remunerat națiunea română pentru ele, ci las să le însemne acei scriitori cari vor compune istoria națiunei române din Transilvania dela supunerea revoluțiunei din anul 1849 încôce.

bilul președinte purtă un toast pentru Măriele Lor Domnul și Dăma, și, în același timp, pentru oșpele sârbătorit, Vasile Alecsandri. Cuvintele primului magistrat al țerei fură primite cu vii aclamațiuni.

Ministrul instrucțiunii publice mulțămii președintelui, în numele Măriilor Lor, prin aceste cuvinte:

„Domnilor, în numele augustului nostru Domnitoriu, mulțămesc onor. președinte, cum și întregului comitet, pentru urările ce au adus Măriei Sale Domnitorului.

„Domnilor ori când societatea română serbeză triumful unei idei, ori când societatea română pune haina de sârbătorire și sacrifică geniului științei, Măria Sa Domnitoriu este de față și împartășește cu noi sârbătorirea și a fericirii noastre a tuturor.

„În comunicarea unor asemenea nobile sentimente, eu ridic și închin paharul meu în sănătatea, onoarea și gloria neperitoare a poetului român, care, cu o scânteie a geniului său, a luminat parnasul latinității, și din această lumină splendidă a reflectat o rază pe dulcea noastră Românie! Mărire și glorie poetului nostru V. Alecsandri!”

Aceste cuvinte, pronunțate cu glas puternic, provocară o salvă de aplauze și aclamațiuni.

Îndată după acesta, domnul Vasile Alecsandri pronunță aceste cuvinte, primite cu o viuă însuflețire:

„Toastul care mi-a fost prezentat de d. președinte al acestui banchet, me onorează cu atât mai mult, că este prezentat în numele d-v. și de primul magistrat al țerei noastre.

„Ve mulțămesc din fundul inimei, și totodată aduc mulțămiriile mele dlui ministru de culte, care, în numele Măriei Sale Domnitorului, a binevoit a me felicita.

„Domnilor, când am înaintea mea, împregiurului meu, pe reprezentanții inteligenței române, a științei, ai patriotismului și ai bravurei; când privesc deasupra noastră farmecul răpitoriu al gîntei latine; atunci eu țin o vorbă românescă: când Dădu voiesce, movila se face munte, și Dădu a binevoit să și arunce ochii asupra noastră!

„Înainte dar, dl-or, căci Dădu este cu noi!”

„Ridic acest toast la prosperitatea României și la solidaritatea poporilor de gîntă latină!”

D. ministru de resbel salută după acesta pe bardul „Horei dela Grivița” și al lui „Peneș Curcanul”, în numele armatei române, cu aceste cuvinte:

„Domnilor, port acest toast în sănătatea ilustrului nostru poet, care a căutat așa de bine și cu așa de mare succes vitejia armatei române.

„Peneș Curcanul”, „Sergentul”, etc., vor rămâne neșterse în inima armatei române.

„Să trăiească iubitul și marele nostru poet Vasile Alecsandri!”

D. Alecsandri răspunde astfel:

„Domnilor, sînt fericit că am căntat armata română, și că ea a înțeles pe iubitorul ei poet. Astăzi, am fericirea a vedea armata la un banchet lipsit de dușmani, de fîme și de miseriile ce au suferit la banchetul mortal al luptelor de peste Dunăre. Sînt fericit că, la acest banchet, pot să ve spun că toastul d-văstră îl consider ca un toast frățesc, căci spada și lira sînt surori. Spada inspiră pe poeți și vîntul ei face a vibra puternic cordele lirei, atunci când ea iesse din tîcă pentru onorul și neaterarea țerei.

„Astfelu, sînt fericit și mîndru că am putut da armatei noastre omagiul, care i l'a dat nu numai țera, dar Europa întregă.

„Ridic dar acest toast în onorul oștei românesci!”

După aceste toasturi, ore-cum oficiale, mai urmară câte-va, pe cari am puté să le numim mai propriu discursuri, și pe cari le dăm astăzi numai în resumat, rezervându-ne a le reproduce întregi în numerile viitoare.

Astfelu fu discursul cetit de d. V. A. Urechă, care făcu istoricul conservării limbii naționale, și, comparând cărțile românesce din secolul trecut cu acele ale secolului ce străbatem, închină toastul seu pentru marele poet, care a dat țerei sale cea mai importantă carte națională: poesia populară.

D. B. Boerescu, luând apoi cuvîntul, dișe că, precum Lucrețiu comparase pe ômenii științei și ai literaturii cu alergătorii din anticitate, tot așa putem și noi compara pe ômenii noștri de știință cu nisce alergători. Seculele au purtat numele ômenilor cari s'au distins; astfelu se numesc secolul lui August, al lui Alecsandru, al lui Leon X, al lui Ludovic XIV. Pe Alecsandri România nu l'consideră numai ca pe bardul ei, dar ca pe un poet superior, care a lucrat la mersul civilizațiunii sale, la sporirea ideilor de știință și la dezvoltarea unor idei înalte politice, dând impulsione acelor sentimente de patriotism, care fac fala națiunii. El fiind născut poet, intrinsece arta cu știința, și a lucrat nu numai ca poet la mersul ideilor de cultură și civilizațiune a națiunii, dar a conlucrat și la o direcțiune a noastră politică. De acea Alecsandri are un îndoit merit. Terminând, d. Boerescu închină asemenea toastul seu în onorul și pentru sănătatea lui Vasile Alecsandri.

D. C. Esarcu atinse apoi câte-va idei din cele mai importante. D-sa a arătat că de aci înainte numele lui Alecsandri ia loc pe lângă numele poeților celor mari ai Europei. D-sa a arătat că națiunile nu trăsesc și nu devin ilustre în lume, de cât prin ômenii sei cei mari, cari sînt pentru dînsese ceea ce monumentele cele mari sînt pentru orașe. Aceste monumente le anunță de departe, atrage asupra lor privirile tuturilor, le face cunoscute în lume, și străinii din tôte țerile vin cu simpatie spre a le visita.

Națiunile fără ômeni mari sînt ca acele miserabile burgude, cari, fie cât de întinse și de populate, dar neavînd monumente de artă, rămân necunoscute în lume.

D-sa vorbind în contra tendinței materialiste, ce pîtrunde societatea și mai cu sêmă junimea noastră, a considerat manifestațiunile, ce de pretutindeni se fac poetului Alecsandri, ca o protestațiune în contra acestei tendințe. A făcut apologia poesiei, înaintea căreia se înclină astăzi tötă țera, ômenii cei mari pozitivi din tôte partidele, și a atras atențiunea asupra toastului d-lui ministru de resbel, constatînd cum forța materială aduce omagiu poesiei și ideii abstracte. D-sa a arătat în urmă că gloria militară nu se gravéză în memoria generațiunilor viitoare, de cât prin poeți, cari au cântat'o și immortalizat'o.

D. Dim. Sturdza pronunță după acesta un discurs al cărui obiect era tot Alecsandri. „O singură gîndire, dișe d-sa, o singură cugetare domnesce între noi. Ea este personificată în Vasile Alecsandri.” Apoi făcu istoricul interesant al luptei generațiunii bîtrâne, și închină toastul în sănătatea lui V. Alecsandri, reprezentantului generațiunii căreia îi datorim independința patriei reinvierea națiunii noastre.

Mai rostî apoi d. D. Marcovici câte-va cuvinte, în numele ômenilor de știință, și după acestea tôte, în fine, d. Vasile Alecsandri, înconjurat cu iubire și venerațiune de toți mesenii, dișe aceste cuvinte, conduse în salve de aplauze și aclamațiuni:

„D-lor, a fi poet, este favoarea sôrței; însă a fi poet aclamat, îmbrățișat în gradul cum mi-a fost dat mie; a fi poet, care în cursul vieții sale să fie încoronat: acesta este o favoară, din cele mai rari pe

lume. Acesta îmi înmăndresce sufletul și me face a fi recompensat de tôte lucrările vieții mele.”

„Acum, d-lor, tôte aceste laude, tôte aceste cuvinte frumoșe, cari au fost rostite, tôte aceste simțiminte patriotice, ce exprimați, dați mi voe să nu iau din ele de cât o mică parte, și cele-lalte să le revărs către țera mea, către România, căci ei sîntem datori, d-lor, cu tot ce ne bucură și ne interesează.

„România a fost ca o fată de împărat din poveste: perdută în cenușă căminului, rămasă în uitare, în cât ea singură se întreba: sînt eu ôre fată de împărat? Fivoiu eu ôre suroră împărăteselor? Dete Dumneșu și vine o dată geniul dreptății, o ia de mână pe această fată de împărat, o preumblă pe câmpul de răsunat, și o vede că este demnă fiică de împărat; așa i spune geniul dreptății; atunci această fată de împărat începe a înțelege că este de viță vechiă, și atunci se duce să caute palatul și familia regale.”

„Singura mea glorie este, că am întălnit-o în cale și mi-a ajutat Dumneșu de am putut să deschid ușa palatului. — Acesta este meritul meu. — Fata a intrat în palat; un singur cuvînt a diș, și îndată surorile sale au recunoscut, după chipul ei cel nobil și împărătesc, că a intrat o soră și atunci tôte au strîns-o în brațe și au diș: de acum înainte ești surora noastră și vei fi tot așa de sus ca și noi.”

„D-lor, acesta este sârbătorirea și bucuria mea cea mai mare, când astăzi vedem pe fata împăratului în palatul ei cel vechiu, în familia ei cea împărătescă.”

„Revin acum la mine, și, ca să termin, voiu să port un tóst colectiv, la toți Românii, cari cu ochii țintiți la viitorul patriei, sciui a lăsa de o parte dușmăniile!”

„Rădic un tóst D-văstră, D-lor, cari mi-ați făcut o primire atât de strălucită, și tot-odată rădic un toast la societatea limbilor romane dela Montpellier, care a motivat această sârbătorire națională, și care a recunoscut: că națiunea română este demnă fiică a Gîntei Latine!”

Subt impresia dulce a acestor cuvinte adunarea se sparse pe la ôrele 11 1/2, ducînd fie-care cu sine suvenirea unei seri, care nu se dă uitării, după cum uitare nu se va da în veci aceluia, care a legat numele seu atât de strîns de numele națiunii sale, menită a nu peri nici o dată! . . . — B. „Pressa”.

Reproducem din „Presa” următorul articol:

„Aflăm că banchetul destinat a se da în onoarea ilustrului nostru poet V. Alecsandri, pentru rarele sale merite literare și pentru frumoșă victorie ce a reperat la Montpellier cu „Cîntecul Latinității”, se va ține Vineri sêra, în sala Teatrului nostru național.

Banchetul, fiind curat literar și desbrăcat de ori-ce colóre politică, va întruni la un loc, împregiurul aceleiași mese, pe toți câți iubesc literatura, artele și științele, fără deosebire de partid și opiniuni politice, spre a sârbători împreună o celebritate și o glorie literară națională.

Președința banchetului o va avea d. Al. Crețescu, primul președinte al Curții de casațiune, personă atât de cunoscută prin meritele și capacitatea sa ca om de știință, și atât de mult stimată de cătră toți.

Dintre magistrați, dintre înalții demnitari ai Statului, dintre militari, junime studiosă, comercianți, publiciști și ômeni de știință, s'au grăbit, ni se asigură, cu multă plăcere a concurre la sârbătorirea bardului nostru de la Mircesci.

D. ministru al instrucțiunii pu-

blice, G. Chițu, ca și d. primariu al Capitalei, au arătat asemenea, din partele, cea mai mare bună-voință, și au dat cel mai însemnat concurs pentru organizarea acestei sârbări.

Listele de subscriere, formate de comitet, pentru cei ce voesc a participa la banchet, ni se spune că mai stau deschise până Mercuri sêra.”

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta, 4 Iunie v. În momentul de față domnesce liniscea aici în capitală și după informațiunile din provincie și afară de capitală. Dieta lucră cu sirguintă. Negreșit vrea să fie gata cu pensul seu pela jumătatea dintăiu a lunei următoare. Cam pe atunci se vorbesce că se va sfîrși periodul dietei și pôte că nemijlocit după acesta se vor începe alegerile deputaților la dietă pentru alți trei ani. Dieta, mi se pare, din cauza sirguintei sale este cam monotônă. Vor mai fi și influințe elementare cari monotonesc ședințele dietali. Dacă n'ar exista un Isztoczy să mai aducă câte puținică varietate ar fi de perit. Interpelațiunile despre cestiu ni cari privesc politica esternă nu mai prind. Nici feluritele faime despre dimensiunea mobilisărilor n'au destulă putere atragătoare. Este un semn și acesta, bun, reu dar este. Așa dar numai cu deputatul Isztoczy mai are câte o dată lumea noastră noroc de vede fețe vesele în casa țerei și ômeni discutînd prin câte un colț de restaurațiune și de cafenea. Isztoczy, într-una din ședințele acum de curînd ținute a făcut o propunere de care au ris mulți, dar judecându-o serios nu merită tocma risul. Isztoczy a propus să se lucre pe lângă congres ca să se întemeieze în Palestina o împărăție pentru jidovi. Ideea este destul de cuprințetore, când gîndim numai la „bieții jidovi” din Romania, de câte „asupriri” s'ar mîntui; dar Românii de ce belea ar scăpa și ar fi pace în țera, pace în lume. De noi ar fi mai reu, că n'am mai avé fericirea să cetim în fôia oficială publicării că din Fischer s'a făcut cutare Halász, din Rosenstern Rozsacsillagi, din Mondel Holdvilagi și așa mai departe.

Cumcă alegerile numai sînt de parte se simte, cu tötă liniscea ce păstrăm, și se simte binișor. Pe „Bărbății de stat” ai dlui Bariț ii a ajuns dragul călătoritului. Alergă și se însinuă. Togma astăzi dimineța, luând pe „Közvélemény” a mână am înțeles că „un bărbat de stat” de acestia a ajuns, și nu de giaba, și pe la Sibiu. Adevărat să fie? Organul nostru a amintit sub linie ceva, inse fôrte „verblümmt” cum ar dișe neamțul. Alt-cum nu me mir: e x e m p l a t r a h u n t. Mulți „bărbăți de stat”, cari n'avură noroc, ca și profetii, în patria lor își găsiră norocul în terenul cel fecund pentru ei, în terenul „pasivității” noastre din Ardeal. Și dacă l'au găsit odată, pentruce nu lar cerca și a doua ôră?

Sârbătorile latine neau cauzat și nouă celor din „Diaspora” multă bucurie și ne-am bucurat fôrte mult vîndînd din fôia ce redigeți cât v'ați bucurat și Dvôstră. Me mir, de și este esplicabil, cum de jurnalele noastre magiare și germane n'au aflat, pe cât mi este cunoscut, cu cale a lua măcar notița de mențiunatele sârbători. Este prea adevărat că congresul cu politica esteriôră întrégă a întunecat sârbătorile pacinice, dar cu tôte aceste . . .

Dela Paris, unde sînt alte sârbători mărețe, au sosit nisce faime, cari pun într-o lumină nu prea plăcută partea Ungariei dela esposițiune. Nu e vorbă, pot să fi esagerațiuni. Cu tôte aceste de unde nu este foc nu ese fum. Starea părții ungare dela esposițiune a căpătat aripi

și în publicistică. Ea să fie într-o stare nu în cea mai bună rânduială, de unde vine că nu are înfățișarea celorlalte expozițiuni a altor ginte.

Să fie dispensat de astădată de politica cea mare. Causa principală pentru care cer dispensarea este, că nu voi să conjecturez despre lucruri asupra căror factorii respectivi păstrează secretul, pentru că chiar nici ei nu știu de unde s'o începă și cum s'o rezolveze.

Causă improprie.

(Urmare).

Acum să mi dați voie să fac altă critică mai esențială și aceea sper că va avea un echo în desbaterile d-v.

D-lor, ceea ce face comisiunea d-v. nu este o descentralizare, așa de puțin încât eu unul m'am mirat când am văzut acest proiect de lege dat acum ca rezultatul ideilor de descentralizare a partidei democratice din România și ca ultima florică a aceluia articol din Constituțiune, care cere ca comuna să fie mai independentă și mai descentralizată. Ei bine, d-lor, v'ați dat de sigur sama în lumina și cunoștințele d-v. profunde, foarte profunde, ce înseamnă descentralizarea! În mod străin, d. raportor ne dă numai definițiunea unui francez Coquelin despre ce înseamnă centralizare, dar nu zice ce este descentralizarea. D. raportor zice după Coquelin:

„Grămădirea în mâna unui guvern unic și central a tuturor atribuțiilor puterii publice.“

Și apoi spune acest domn Coquelin toate primejdiile, ce se întâmplă într'un stat care are această centralizare.

Ce este însă descentralizarea? Descentralizarea voiește lăsarea în mâna autorității locale a unei părți esențiale din atribuțiile puterii publice. Nu ministerul, nu prefectul să se mestece în lucrările comunei, ci ea însăși să exerciteze câte va lucrări esențiale. Aceasta va să zică descentralizarea.

Apoi, d-lor, care este chemarea comunei? O spuneți d v. în capitol? De la art. 12 până la art. 17, o spune tot așa și legea de la 74, o spune tot așa și legea de la 64, și la această conglăsură admirabilă, sînteți toți de acord a zice, că aceasta este chemarea comunei. Comuna care se compune din atâția locuitori are următoarele sarcini. Sarcinile unei comunei sunt:

Să aibă un local de primărie, o biserică, o casă pentru școlă de băieți, o casă pentru școlă de fete și un cimitir: toate acestea în bune condițiuni igienice.

Așa dar, biserica, școlă, salubritatea publică, și la un articol, se vorbește și despre poliția comunală. Va să zică comuna va fi un centru local, care va avea să îngrijască de aceste interese ale locuitorilor ei. Apoi bine, d-lor deputați, le dați acestea în sarcina consiliului comunal? Ia citiți: „Fie care comună trebuie să aibă cel puțin o casă pentru școlă de băieți și o casă pentru școlă de fete.“ Și când cetim raportul vedem că se dă: comunele sunt datore a avea o casă pentru școlă de băieți, și o casă pentru școlă de fete, căci trebuie să aibă un focar pentru instrucțiune, atât pentru băieți cât și pentru fete.

Dar care este focarul de lumină pentru băieți și fete? Cele patru ziduri cu un acoperiș pe ele? Focarul de lumină pentru băieți și fete este învățământul cel dai între cele patru ziduri, este învățământul care propune învățământul, este revisorul care inspectează, este în fine totalitatea însuflețită a acelor cari iau parte la școlă. În mâinile cui dar lăsați școlă? Învățământul în comună al cui este? Al puterii centrale, apoi ce descentralizați la comună? cele patru ziduri materiale pentru școlă? Apoi aceasta numiți d-v. o descentralizare în instrucțiunea publică! Dar unde mai găsiți d-v. o asemenea descentralizare? Alta este cestiunea, dacă ar fi bine sau nu să se dea la noi o asemenea descentralizare, și dacă veți recunoște că este primejdios de a o da, atunci să ștergem cuvântul de descentralizare din vocabularul nostru. Dacă voiți însă în adevăr descentralizare în școlă, atunci dați comunei care plătesc sarcinile școlii, și dreptul de

a decide ceea ce se petrece în școlă, iară puterea centrală să aibă numai inspectarea superioară.

Și fiind că raportul vorbește de Englitera — punându-mă iarăși sub controlul colegului nostru d. D. Ghica — voi zice că nu este esact că în Englitera sînt cele mai multe școli, căci cele mai multe sînt în Germania, dar pentru un moment să admitem această, — apoi știți d-v. ce a făcut Englitera pentru școli?

Până la 1834 n'a cheltuit statul engles o para pentru școli, cheltuielile le suporta comuna, districtele; mai ales instituțiile private, nici odată însă statul. Și numai de la 1834 a început statul a da ceva, o jumătate de milion de franci pentru o populațiune de 25,000,000, câtă era atunci, (vorbește numai de Englitera europeană), și a dat statul engles această subvențiune numai pentru a veni în ajutor la construcțiunea localurilor în acele comune cari erau mai lipsite de mijloce. Într'un stat descentralizat proporțiunea este inversă, sufletul învățământului îl are comuna, iară zidurile le plătesc statul. De atunci încôce s'au augmentat subvențiunile statului, și la 1863, mi se pare, a venit așa numitul cod revăzut în Anglia, care a prevăzut niște subvențiuni regulate pentru școli, dar totdeauna principiul a fost că numai școlilor cari există deja din inițiativă privată le dă statul ceva. Aceasta, d-lor, înseamnă descentralizare; d-v însă prin acest proiect nați făcut așa. Ați dăis numai: comuna plătește casa, aceasta ca primul punct de descentralizare. Însă aceasta este numai o nouă luare de bani din comună dar nu o independență a ei.

Al doilea punct de descentralizare al d-văstră este: comuna îngrijește pentru cheltuielile bisericești, dar cum îngrijește? Ea trebuie să suporte cheltuielile pentru reparația bisericești, pentru plăta preotului; numirea acestuia însă o face autoritatea bisericească; dar averea bisericești unde este? Cum d-lor, statul a secularizat averile monastiresci, — și în ceea ce privea relațiunile lor cu străinătatea, bine a făcut că le-a secularizat, dar averile cari s'au destinat pentru biserici și școli, statul le-a vîrît în casa sa și acum după ce le-a cheltuit, te miri pe ce acum vine și zice comunei: Îți dau descentralizarea; plătește la biserici și preotul de numit îl numesc, celelalte regulări le voi face eu, banii remași din vechime acestor așezăminte îi iau și îi administrez eu, tu, comună, plătește din alți bani.

Acăsta e descentralizarea în ale bisericești? Apoi descentralizare în ale bisericești înseamnă că trebuie să lăsați bisericești averea destinată ei și dreptul de a administra ea.

Ați mai lăsat comunei salubritatea publică prin frumoasa frasă care merită a fi citită: „Comuna mai contribuiește și la întreținerea serviciului sanitar;“ pe funcționari însă, pe doctori îi numește ministerul de interne, comuna numai îi plătește....

Voci. Nu ministerul de interne, ci județele.

D. T. Maiorescu. Apoi consiliile județene sînt mai tot deuna în mâna prefectului. Dar, d-lor, ce înseamnă descentralizarea? Avui onoare să vă spun că acolo este descentralizarea unde cu un cuvînt resumătoriu lucrurile se petrec așa: Tu dai bani și eu controlez pe acei cari îi iau; adică tu dai bani pentru școlă, tu ai să îi numesci pe învățători, și eu statul controlez numai; tu dai bani pentru biserică, tu să administrezi și averile bisericești; tu dai bani pentru salubritate publică, tu să administrezi și veniturile destinate pentru această.

Cu alte cuvinte descentralizare comunală este atunci, când comuna singură administrează acolo unde dă bani; statul numai controlează, dacă vrea. D-văstră însă prin proiectul acesta ați făcut tot ceea ce era la 1864 și 1874; ați zis: descentralizare este în ale caselor școlii, ale plăților bisericești și igienei, iar în cât privește averile acestor așezăminte mi le rezerv mie, Statului.

Iată, d-lor. ce descentralizare faceți d-văstră. Acăsta este cu neputință, căci ar fi suprimarea acelei idei mari din constituțiune, dar foarte greu de realizat, care se numește descentralizare. (Va urma.)

Sciri ultime:

(După „S. d. T.-B.“)

Berlin, 19 Iunie n. Ședința congresului a durat ați 1³/₄ ore. Desbaterile confidentiale din urmă arată o apropiere mai mare între Anglia și Austria, care în cîrînd pôte să aflu espresione într'o procedere mai comună din partea acestor două puteri în congres.

Cadavrul regelui de Hanovera se va îngropa în Windsor, conform unei hotărîri a rudeniilor repausatului.

Constantinopole, 19 Iunie n. Escadra engleză s'a așezat dinaintea insulei principilor (înaintea Constantinopolei).

Wawas pașa fu denumit musteșar (secretariu de stat) în ministeriul de esterne. Comandantul din Creta va fi substituit.

Varietăți.

* (Mobilizarea). Deși am fost hotărîți din motive cari lesne se pot găci a nu publica nimica despre dispozițiile militare ce s'a întreprins în zilele din urmă ne vedem acum dispensați de acest „obligament patriotic“, după ce jurnalele vieneze și pestane varsă din greu sciri cât se pôte de detaite despre așa numita mobilizare parțială. Iată dară marele secret: Mobilizarea parțială nu este altceva decît statul de pregătire a 4 divisiuni și anume a divis. XVI (Sibiiu), a divis. XVIII (Spalato) a divis. XX (Esseg) a XXXIV (Timișoră). În statul de pregătire o divisiune numere în termin mediu 14 bataliune, 1 companie de geniu, 4 escadrone de călăreți 3 baterii, la olalta 380 oficeri, 15,461 soldați și 85 amployați Suma unei divisiuni: 16,664 ômeni, 2570 cai, 24 tunuri (1.9 cm.) și 420 cară. Prin urmare toate 4 divisiunile mobilizate numeră: 66,656 ômeni, 10,280 cai, și 96 tunuri și 1680 cară. Tacsele ce le primesc trupele mobilizate sînt următoarele: Marșalului tenent îi compete de la ziua mobilizării (15 Iunie) un ecivalent de armare de fl. 1840, generalului-major fl. 1400, colonelului fl. 640, vice-colonelului sau maiorului fl. 490, căpitanului fl. 150, căpitanului călăreț fl. 390, unui oficer subaltern fl. 80 (dacă este călăreț (fl. 320). La gaja lunei se mai adaugă „tacsă de pre gătire“ care constă pentru fiecare marșal tenent pe zi fl. 4, general-major fl. 3, colonel fl. 2, vice-colonel sau maior fl. 1.75, căpitan fl. 1, oficer subaltern 75 cr. și 2 cr. pentru soldat. Comandantul divisiunii a XVI (Sibiiu) este marșalul-tenente Gyurits. Ea este compusă din brigada de infanterie Nr. 31 (Regimentul Nr. 2 și batalionul de vînători Nr. 28) Nr. 32 (reg. Nr. 31 și bat. de vîn. Nr. 23) și brigada cavalerie Nr. 12 (regimentul de husari Nr. 2 și 3).

* (Fortificările la Ghimeș). Cetim în „Rom. liberă.“

Ieri am făcut o excursiune la Ghimeș, spre a vedea întăririle, ce ridică corpul de stat major austriac, și despre cari poporul nostru spune minuni, în urma celor auzite de la secuii cari vin în Moldova.

În distanță de o jum. oră de granița Moldovei, pe cîma unui munte dincoace de Troțuș, oficeri de geniu, de stat major și o mulțime de soldați, lucrăză cu o activitate febrilă, la ridicarea unei întăriri. Acăsta va deveni o fortăreță puternică, când va fi gata Cu totă activitatea ce se depune, lucrările progresăză încet, din cauza dificultății terenului și a întinderii.

Pe munte conduc niște trepte. De aici greutatea în construcție. Sînt ocupați peste o mie lucrători și două companii de soldați de linie și una de pioneri. Lucrătorii sînt luați prin rechișiție, și cu totă plata bună ce li se dă, nu se mai găsesc. Lucrările sînt conduse de trei oficeri de geniu și doi oficeri de stat Major. Lucrările se fac din grămădi de nule, peste cari se aruncă pământ, potrivit-unde se astfel, ca să nu pôtă fi aprinse. Lucrarea e mai solidă în locurile unde vor fi așezate tunurile, se înțelege de munte. Acolo se pune și pîtra. Lucrările abia sînt la jumătate, dar și din ceea ce e pînă acum, se vede în deajuns, ce vor fi când vor fi terminate: un fort dintre cele mai tari. Un oficer austriac pe care îl întrebau

despre scopul acestor lucrări, îmi respunse că întărirea acăsta e menită, a deveni un al doilea Kars. Prin acest respuns, oficerul mi-a spus prea mult. Apoi mi-a făcut și el mai multe întrebări, despre mișcările rușilor în România. Puține informațiuni i-am putut da el însă me asculta cu interes foarte mare.

Pe locul întăririi de acum, austriacii mai făcură întăriri la 1848 și 1854, când au fost în Moldova. Acelea însă erau în ruină.

Întorcîndu-mă în Moldova, meditam asupra secretelor ce ne mai ascunde viitorul.

* (Transferări) Comandantul academiei militare din Wiener-Neustadt, general-maiorul Stransky nobil de Dresdenberg fu transferat ca general atașat la comanda militară din Sibiiu. — Ministrul de iustițe a transferat pe cancelistul dela tribunalul din Alba-Iulia Petru Stanciu la tribunalul din Deva.

* (Postal) Conform împregiurării date vor comunica între Kezdi-Vaşarheiu și Poiana serată și între Ghimeș și Szépviz, începînd cu 16 Iunie n. cariote postale pe fiecare zi.

Cursul între Ghimeș, Szépviz și Cic-Szereda va fi următoriu: Plecarea de la Ghimeș 4 ore dim., sosirea în Cic-Szereda 10 ore în. a.; — plecarea de la Cic-Szereda 10 ore 15 m. în. a., sosirea în Ghimeș 4 ore 10 m. în. a.

Între Kezdi-Oșorheiu și Poiana-serată: Plecarea de la Kezdi-Oșorheiu 11 ore în. a. Sosirea în Brețcu 1 oră 15 m. d. a., plecarea din Brețcu 1 oră 25 m. d. a., sosirea în Poiana-serată 4 ore 55 m. d. a. plecarea din Poiana-serată 4 ore dim. sosirea în Brețcu 7 ore 30 m. în. a., plecarea din Brețcu 7 ore 40 m. în. a. sosirea în Kezdi-Oșorheiu 9 ore 55 m. în. a.

Între Kezdi-Oșorheiu-Cic-Szereda: Plecarea din Kezdi-Oșorheiu 10 ore 30 m. în. a. sosirea în Cic-Szereda. Retur: plecarea din Cic-Szereda: 3 ore dim. sosirea în Kezdi-Oșorheiu 10 ore 15 m. în. a.

Începînd cu 16 l. c. cariola postală va comunica „conform împregiurării date“ între Tölgyés-Borszék și Borszék-Ditró pe fie-care zi. În urmarea acestei dispoziții cursul postelor între Toplița și Ditró se va schimba astfel încât postele nu vor umbla Dumineca, Marța, Joia și Sâmbăta ci Dumineca, Lunea, Mercuria și Vinerea. Cursul postei pe aceste linii va fi următoriu: plecarea din Tölgyés 4 ore dim., sosirea în Borszék 6 ore 30 m. dim., plecarea din Borszék 6 ore 45 m. dim., sosirea în Ditró 9 ore 45 m. în. a.; retur: plecarea din Ditró 11 ore în. a., sosirea în Borszék 2 ore d. a. plecarea din Borszék 2 ore 15 m. d. a. sosirea în Tölgyés 4 ore 45 m. d. a. — Între Toplița și Ditró: plecarea din Toplița 6 ore dim. sosirea în Ditró 9 ore în. a., retur: plecarea din Ditró 10 în. a., sosirea în Toplița 1 oră d. a.

Tot în 16 ale curenteii oficiul postal din Tășnad își incepe activitatea sa și cariola postală va comunica între Cic-Sân-Mărtin și Tășnad pe fie-care zi în următoriu chip: plecarea din Sân-Mărtin 6 ore dim., sosirea în Tășnad 9 ore i. a.; retur: plecarea din Tășnad 12 ore la amădi, sosirea în Sân-Mărtin 3 ore d. a.

Oficiul postal din Zizin ș'a început activitatea sa cu 15 Iunie v. și în timpul sezonul de scaldă (până la sfîrșitul lui August) cariola postală va comunica între Brașov și Zizin pe fie-care zi în următoriu chip: plecarea din Zizin 8 ore dim., sosirea în Brașov 9 ore 30 m. dim.; retur: plecarea din Brașov 5 ore d. a. sosirea în Zizin 6 ore 30 m. d. a.

* (Cumpărare de cai din partea erariului). Comanda militară din Sibiiu publică, că erariul va cumpăra în Sibiiu în 22 și 23 Iunie 29 cai de călărit și 80 cai de povară, în Cluj în 22, 23 și 24 Iunie 25 cai de călărit și 100 de povară și Bistrița în 22—25 Iunie 188 cai

de povară, în Cohalm în 22 și 23 Iunie 100 cai de povară, în Odorheiu în 22 și 23 Iunie 100 cai de povară.

* (Decorațiune) „Pressa“ din București află că Maj. Sa Umberto I, Regele Italiei, a trimis Măriei Sale Domnului Românilor Marele cordon al ordinului Annunciada, primul ordin al Italiei.

* (Vasilie Alecsandri). Consiliul comunal al Iașilor a hotărât că strada sf. Ilie, care duce la universitate, și în care s'a născut iubitul nostru poet, va primi numele de „strada Alecsandri“; a votat 5000 franci pentru facerea bustului seu care se va depune în aula universității și i-a conferit cetățenia de onoare.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Schițe din florărit.

Asupra florilor nu știu să se fi tipărit în limba noastră un singur tratat de valoare recunoscută, decum o carte specială. Cred deci a răspunde la o dorință generală a cetitorilor „Tel. Rom.“, publicând o serie de articuli în această materie. Aș trece departe preste cadrul acestui diuariu, voind și numai să ating în scurte cuvinte tot ceea ce vedem cuprinzându-se în cărțile străine asupra florăritului. De altcum nici că m'aș încumeta deocamdată a largi espunerea asupra cultivei florilor, una tocmai fiindcă acest ram lipsește în literatura noastră, alta fiindcă experiențele proprii în curând m'ar părăsi în cercarea de a da obiectului o desvélire mai pe larg.

Importanța cultivei florilor și înriurirea binefăcătoare ce au aceste fice drăgălașe ale naturii asupra minții și fantasiei, asupra dezvoltării gustului frumos și sentimentelor nobile, sunt lucruri în deobște cunoscute, din care cauză nu aflu de trebuință să înșir aici unul câte unul foloșele morale și materiale ce omenii datoresc cultivei florilor. Ceea ce me preocupă însă scriind această mică introducere este să recomand cu totă căldura bărbaților de scólă și în linia primă fraților învățatori dela sate introducerea florăritului în grădina scolară alături cu pomăritul, legumăritul etc., împreunând astfel folosul cu frumosul, sădind în inimile tinerei generații interes și iubire pentru cea mai frumoasă și mai plăcută ocupațiune și îndemnând pre scolarii a petrece cât mai mult și mai des în grădina scolară.

Considerând înclinarea firăscă, ce fetițele au pentru flori, învățatoriul va încredința cultura florilor mai cu samă fetițelor mai mărișore, cari bucurosi vor urma esemplul și povețele educatoriului lor, resădind împreună tinerile plântă și plivind buruenele, udând dimineta și sara în vreme de secetă și culegând semințele pentru anul următoriu etc. etc.

Și nu mai încape nici cea mai mică indoială: aceste și alte lucruri săvârșite în grădina scolară se vor întipări odată pentru totdeauna în mintea și inima generației noue. Fetițele în curând vor începe să împodobescă grădina și ferestrele casei părintesci cu flori frumoase și, ajunse la vârstă, ele vor continua pe cărarea apucată, căci astfel sunt dedate din copilărie.

Aci este locul să mărturisesc, că am dat de mari greutăți, voind a da florilor nume romănesci, cari să fie cunoscute tuturor, din cauză că chiar și florile cele mai îndatinate sunt cunoscute aproape fie care sub diverse numiri adese cu totul locale și volnice. În asemenea casuri nu mi-a rămas decât să primesc numirile științifice ca mai generale introduse și în limbele

culte de astăzi. Dar pentru a se pute orienta mai ușor înlesnire, voi adăuga în parentesă numele germăni și frances.

Cultura florilor de grădină începe mai ales primăvara și dacă m'am resolt a scrie asupra acestui obiect acum într'un târziu, acesta o fac înadins din motivele ce urmază.

Învățători și toți cari doresc ași împodobi cu flori grădina și ferestrele odăilor locuite, este neapărat să și însușescă mai întâiu ore-cari cunoscințe în acest ram, să și procure de timpuriu, dacă nu tôte, măcar o mare parte a obiectelor necesare, precum: semințe, ôle și pământ de flori, scânduri la resadniță și a. m. Cultura rațională a florilor, în adevăr, reclamă pregătiri cât de cât cum și o mulțime de cunoscințe teoretice și practice. De altă parte se știe, că multe flori se sémână și se sădesc acum vara și pe la începutul ernei chiar. Articuli de față așadar nu se vor fi publicat post festum, după cum s'ar pute păre unora dinte cetitori.

Partea generală a tractatului cuprinde indegetările, după cari avem să procedem la prăsierea florilor preste tot; în partea specială se va espune cultura florilor mai îndatinate în deosebi.

(Va urma).

Bursa de Viena din 7/19 Iunie 1878.

Metalicele 5%	63 95
Împrumutul naț. 5% (argint)	65 90
Împrumutul de stat din 1860	113 75
Acțiuni de bancă	845 —
Acțiuni de credit	240 20
London	117 25
Argint	102 40
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 40
Valuta nouă imperială germană	57 85

Economic.

Sibiu, 14 Iunie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9.50—8.50; Grâu secăreț, fl. 8.10—7.30; Să-

cară fl. 6.40—6.; Orz fl. 6.; Ovăs fl. 3.20—2.80; Cucuruz fl. 6.50—6.10; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 3.50—3.; Semănță de cânepă fl. 15—14; Mazere fl. 10; Linte fl. 12.—; Fasole fl. 8.—; Făină fl. 7; Slănină pro 50 chilo fl. 34; Unsore de porc fl. 30.—; Său brut fl. 17.50; Luminăride său pro 50 chilo fl. 30.—; Său de luminări fl. 25.—; Săpun fl. 21.—; Fân pro 50 chilo fl. 0.90—1.10; Cânepă fl. 28—30; Lemne vârtose de foc pro metru cub fl. 3.20; Spirit pro grad 52½—75 cr.; pro chilo: carne de vită 36—40 cr.; Carne de vițel 30—36 cr.; Carne de porc 44—48 cr.; ôue, 10 de 20 cr.

Făgăraș, 3 Iunie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9.50—8.50, grâu secăreț fl. 8—7.50, secară fl. 6.40—6.; cucuruz fl. 6.20—6.; ovăs fl. 3.10—3., mălaiu fl. 8.—, mazere fl. 12.—, linte fl. 12.—, fasole fl. 8.—, prune fl. 8.50 Slănină pro 100 chilo fl. 65—72, său brut fl. 33.—, săudeluminări fl. 64. unsore de porc fl. 65.—, cânepă fl. 50.

Nr. 77.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în Blăjeni-Valeasat lângă nepuținciosul paroch Ioan Ciocan, se escrie prin această concurs până la 30 Iunie a. c. Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din tôte venitele unei parochii de clasa a III.

Doritorii de a căpeta acest post să și așternă rugărilor lor, instruite conform statutului organic la subsemnatul până la termenul sus prefibt.

Brad, (Hunyadmegye) 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Mihelțan m/p.,

3-3 protopresb. gr. or. al Zarandului.

Publicațiune.

Prin comisiunile de asentarea cailor (remonta), ce se vor înființa în urma prénaltei ordinațiuni, se vor cumpăra cai de călărit și de povară în următoarele orașe, și în zilele mai jos însemnate, anume:

Sibiu,

în 22 și 23 Iunie a. c.: 29 cai de călărit și 80 cai de povară.

Cluj,

în 22, 23 și 24 Iunie a. c.: 25 cai de călărit și 100 cai de povară.

Bistrița,
dela 22 până inclusive 25 Iunie a. c.:
188 cai de povară.

Cohalm,
în 22 și 23 Iunie a. c.: 100 cai de povară.

Odorheiu,
în 22 și 23 Iunie a. c.: 100 cai de povară.

Pentruca p. t. proprietari de cai se potă pune la dispozițiune caii lor apți pentru scopuri militari, se publică precum urmază calitățile ce se recer:

1. Caii trebuie să fie în putere și în stare bună;

2. Trebuie să fie de o construcțiune îndesată, și de o putere însemnată pentru povară.

3. Să nu fie sub măsura minimală de 148 centimetri.

4. Caii de călărit să nu fie mai beștrani de 10, cei de povară mai beștrani de 12 ani, și nici unii, nici alții mai tineri de 4 ani.

5. Caii de călărit la munți se vor lua și sub măsura minimală, și anume cu o măsură de 147 centimetri, dacă vor avé o calitate specială necesară pentru acest scop.

6. Încât pentru garanția de defecte, precum la:

„gălca (glandulă)“;

„muci, și suspin în 15 zile“;

„la capchiu“;

„verme“;

„înțepenire“;

„albătă și lunatec în 30 de zile“, se observă,

că erariul c. r. la cas de atari defecte se va folosi de dreptul provenitoriu din garanție, și caii atacați de aceste defecte se vor da proprietarilor înderept prelângă replătirea din partea acestora a prețului cumpărării.

7. Prețul cailor va fi precum urmază: pentru un cal de povară 120 până la 150 fl. v. a.; pentru un cal de călărit de munte până la 300 fl. v. a.

Domnii proprietari, sau și neguțători de cai sunt invitați, ași mâna caii, cari corespond condițiunilor mai sus dișe, înaintea comisiunilor de asentare, pentruca așa scopul de o înțepită cumpărare să se potă ajunge cât se potă mai curând.

Localitatea unde are să lucreze comisiunea de asentare, este de a se întreba la autoritatea comunală.

Dela comanda c. r. militară în Sibiu.

1-1

Unelte și mașini agricole!

Subscrisul recomandă agricultorilor

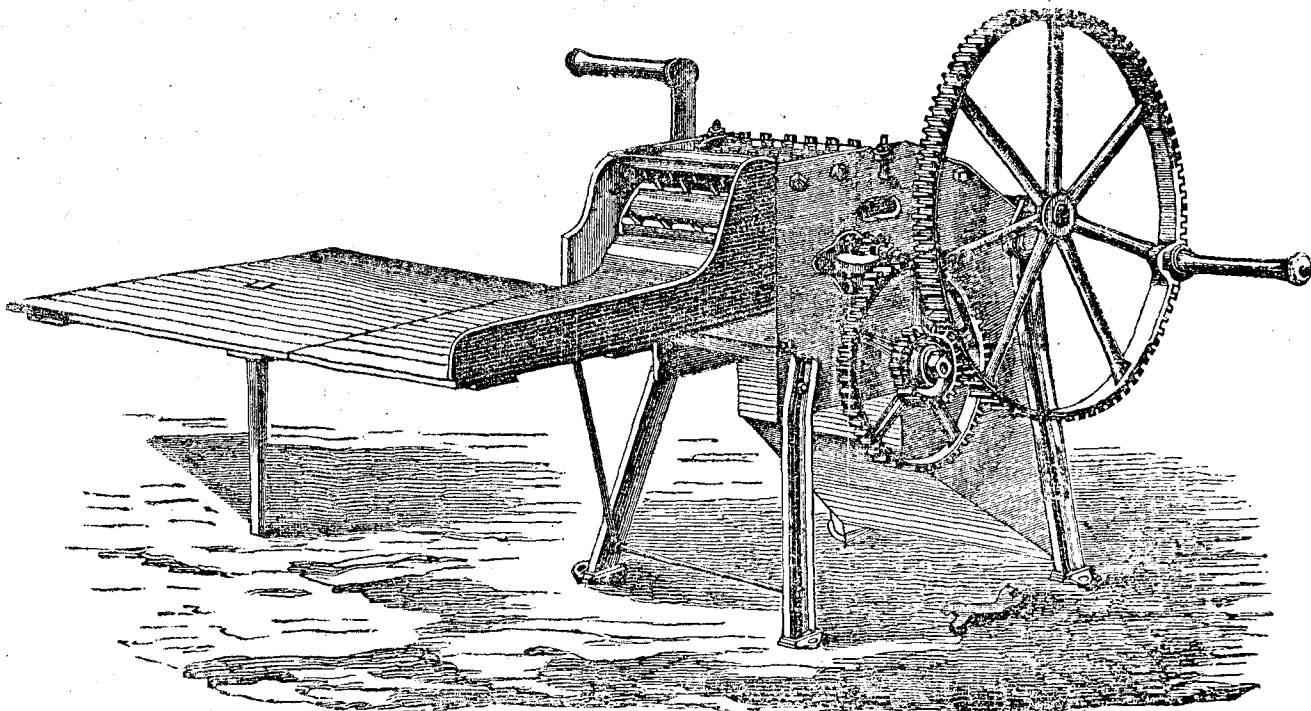
DEPOSITUL ȘI FABRICA

sa de

UNELTE ȘI MAȘINI AGRICOLE,

cuprinzând:

mașini de treerat mici și mari; mașini de vânturat și de cernut de trei feliiuri, premiate cu 3 medailii; semănătoare de cucuruz (porumb); diverse pluguri de arat și de săpat; mașini de cosit și secerat; mașini de tăiat nutrețul; cose de erbă și de holde, după o construcție cu totul nouă; tescuri de vin; diverse specii de furcôie de oțel americane; tot feliiul de sape, hârlețe și feruri de plug; olein de mașini etc. etc.

Garantie doi ani.

Garantie doi ani.

Obiectele inconvenabile se reprimesc. — Reparaturile se vor efectui în grabă și cu prețuri forte moderate.

Fabrica și depositul de mașini agricole

And. Rieger,

Sibiu, Piața vinului (Weinplatz) Nr. 5.

[3] 1-3